

KVATRNICA 2014

Na današnjo nedeljo pri nas obhajamo Kvatrnico, to je praznik Žalostne Matere Božje, ki je zavetnica naše cerkve. Čeprav je praznik Žalostne Matere Božje sedaj 15. septembra, so jo pred tem redovniki Serviti, ki so širili pobožnost v čast Žalostni Materi Božji, obhajali na tretjo nedeljo v septembru. Tako je pri nas ostalo do danes. Torej namesto nedelje pred vsa prinašam evangelij in misel ob prazniku:

Jezusa križajo

Poleg Jezusovega križa pa so stale njegova mati in sestra njegove matere, Marija Klopájeva in Marija Magdalena. Ko je Jezus videl svojo mater in zraven stoječega učenca, katerega je ljubil, je rekel materi: »Žena, glej, tvoj sin!« Potem je rekel učencu: »Glej, tvoja mati!« In od tiste ure jo je učenec vzel k sebi. Jn 19,25-27

Pojdite v hišo svoje matere!

Danes je za nas praznik tega svetišča in praznik Žalostne Matere Božje. Ob tem mi prihajata pred oči dva stavka. Prvi je napisan nad vhodom v naše svetišče, drugega smo slišali pri evangeliju.

Pojdite v hišo svoje matere, piše nad vhodom v naše svetišče, ki je posvečeno Žalostni Materi Božji. Napis je vzet iz Stare zaveze in sicer iz Rutine knjige. Besede izreče Naomi svojima snahama, ko sam izgubi moža in dva poročena sinova. Pravi jima takole: »Pojdita, vrnita se vsaka v hišo svoje matere!«

Orpa in Ruta sta namreč živeli s tujcema, ker sta bili kot Moabki poročeni z moškima iz Judovega rodu. Ko se je Naomi želela vrniti v svojo deželo, v Judejo, v Betlehem, je Ruta ni hotela zapustiti, ampak je želela ostati zvesta veri, ki jo je z zakonom sprejela. Kratka starozavezna zgodba o Ruti govori o zvestobi Bogu in njegovemu ljudstvu. Ruta postane tudi ena izmed žena Davidovega rodu, iz katere se rodi Jezus.

Pojdite v hišo svoje matere, je zame danes prva misel. Tu je doma naša Mati Marija. Dom naše matere!? Ko sem o tem razmišljal, mi je prišlo na misel, kako Bog vodi naše delo. Pred približno dvema letoma smo se začeli pripravljati na praznovanje stoletnice prihoda lazaristov na ta kraj. V ta namen smo začeli obnavljati klopi po cerkvi. Skupaj z brezdomci in sodelavci smo se lotili zahtevnega dela. Iskali smo nasvete strokovnjakov, delali pa smo v glavnem sami. Delo je presegallo naše sposobnosti, a je hvala Bogu lepo steklo. Ko smo dokončali klopi (okrog 50 jih je) smo se lotili obnove stranskih vrat.

Razmišljam takole: Dom naše matere je. Tu je doma naša mati Marija. Ko je ona ustvarjala dom z možem Jožefom, da bi pripravila prijetno bivališče in zavetje svojemu sinu, najbrž ni iskala strokovnjakov, da bi naredili to ali ono. Z lastnimi rokami, s svojim trudom sta v povezanosti z Jožefom ustvarjala dom. Počasi, potrpežljivo, z željo, da vsaka stvar služi Bogu. Skromnost in preprostost je vladala v njenem domu. Ni bilo prostora za razmetavanje s premoženjem. In prav to smo, ne da bi v prvi vrsti pomislili na našo Mater Marijo, počeli mi. Počasi, skromno, z lastnimi žulji smo obnavljali dom naše matere. Na vrsto je prišlo še beljenje, ki ga nismo dokončali. Pa nekaj skromnih obnov pri oltarju. Dragi bratje in sestre, ko gledam nazaj, sem vesel, da smo dom naši materi ustvarjali tako, kot ga je ustvarjala ona sama. Naj bo torej prva misel: **Skupaj gradimo dom naši Materi. Skromno, v tišini, potrpljenju in vztrajnosti.** Naj staro dobi novo življenje. Naj zaprašeno in zamazano dobi nov sijaj v naših domovih, v naših odnosih. Nič ne bo

popolno, kot ni bilo popolno v domu naše Matere. V domu naše matere ni nikoli vse dokončano, tako kot pri nas, vztrajati pa moramo, da bo dom vedno lepši, vedno bolj topel.

Letos smo nadaljevali urejanje Marijinega doma z obnovo glavnih vrat. Ko smo jih postavljali nazaj na svoje mesto, smo bili vsi veseli. Pravzaprav je bilo to veselje veliko več kot veselje nad opravljenim delom. Ko gledam nazaj vidim, da smo doživljali skrivnostno veselje nad dejstvom, da smo obnovili vhod v dom Naše Matere! To veselje je trajalo. Čudovito mi je bilo pogledati v cerkev, ki jo je množica moških rok (brezdomcev in sodelavcev) ometala in čistila kar nekaj dni. Potem je bilo tu skrbno krašenje in kup majhnih, drobnih pozornosti, ki so jo opravile ženske roke (sestra in dekleta). V tihem in veselem delu smo pripravljali nekaj, česar se najbrž niti nismo zavedali: Pripravljali smo dnevno sobo naši Materi. Urejali smo Njen dom, da se bomo lahko skupaj z Njo in z njenimi prijatelji poveselili. In vse skupaj je delovalo, kot da z obnovljenim vhodom pripravljamo drugim, da bodo lahko stopili v dom naše Matere. Naj bo to druga misel: **Mi vsi smo vrata, skozi katere vstopajo drugi do naše Matere Marije, do njenega svetišča. Bodimo vedno lepa vrata, ki vabijo, da človek rad vstopi v skrivnost.**

Od svetišča pa preidimo k Mariji sami. Jezus je na križu pomislil na najlepše. V smrtnem boju je pomislil na dom, na mater. Ni pa naključje, da nam Jezus daje svojo mater v najtežjem trenutku. Na križu se je zavedal, da sta v trpljenju potrebna opore tako njena mati kot apostol Janez. V trpljenju še posebej potrebujemo dom, potrebujemo drug drugega in potrebujemo Mater Marijo. Jezus nam najprej daje Mater Marijo, da bi v trpljenju ne obupali. **Naj nas ljubeča beseda Jezusa na križu: »Glej, tvoja Mati!« spremlja v trenutkih trpljenja. Nismo sami, z nami hodi Žalostna Mati Božja.**

A kot Jezusovi sinovi in hčere smo poklicani, da na nek način postanemo očetje in mater svojim bližnjim. **Glej tvoj sin, pomeni za Marijo: Glej nisi sama! Naj nas današnji praznik vabi k zavzetosti, da bo ljubezni in doma, ki ga lahko doživljamo tu v svetišču naše matere, deležen tudi naš bližnji!** Ne pozabimo postajati očetje in matere vsem, ki nas potrebujejo, še posebej vsem trpečim.

Dragi bratje in sestre, naj v današnjem praznovanju odmeva povabilo: **Pojdite v dom svoje matere!** Gradimo ta dom in se veselimo v njem tu in vsak na svojem domu. **Bodimo vrat v lepoto Marijinega doma!** Naj po nas stopajo ljudje v njeno svetišče, v lepoto polnega življenja z Marijo. **Bodimo hvaležni Bogu, da nam na križu izroča Marijo,** da v trpljenju nikoli nismo sami. Hkrati pa **bodimo tudi mi drug drugemu očetje in matere.** Naj med nami ne bo zapuščenih sirot.

V vsem tem naj nas spremlja Žalostna Mati Marija!